

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Veselé a soudců JUDr. Davida Vláčila a Mgr. Soni Burešové ve věci

žalobkyně: **Ing. Zuzana Š.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátem JUDr. Vladimírem Řičicou
sídlem Voráčovská 14, 147 00 Praha 4

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 000 25 429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2

o zaplacení 25 606 208 Kč s příslušenstvím; k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. 37C 55/2017 - 154 ze dne 2. 1. 2018,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zastavil řízení o dovolání žalobkyně ze dne 14. 11. 2017 proti rozsudku téhož soudu č. j. 37C 55/2017 - 137 ze dne 2. 10. 2017 (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (výrok II.). Svůj postup odůvodnil tím, že žalobkyně ve stanovené lhůtě nezaplatila vyměřený soudní poplatek za odvolání ve výši 1 280 311 Kč, ačkoli byla poučena, že v takovém případě bude odvolací řízení zastaveno.
2. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včas odvolání, v němž namítla, že soud prvního stupně zcela pominul, že teprve novelou zákona o soudních poplatcích účinnou od 30. 9. 2017 byl pod položkou 8a zaveden soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za návrh na zahájení řízení o náhradě škody nebo jiné újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření nebo nesprávným úředním postupem. K této změně došlo až po zahájení předmětného řízení, proto ji nelze vztáhnout na nyní běžící odvolací řízení. Žalobkyně proto navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a žalobkyni od soudního poplatku za podané odvolání osvobodil, případně rozhodl o jeho vyměření v maximální výši 2 000 Kč.
3. Žalovaná se k podanému odvolání nevyjádřila.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení dle § 212 a § 212a občanského soudního řádu, aniž by ve věci nařizoval jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

5. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že odvolání proti rozsudku ze dne 2. 10. 2017, jímž soud prvního stupně zamítl žalobu na zaplacení 25 606 208 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci, žalobkyně podala a soudu bylo doručeno 14. 11. 2017. Usnesením ze dne 31. 11. 2017 soud prvního stupně vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za odvolání ve výši 1 280 311 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení a zároveň ji poučil o tom, že v případě oslyšení výzvy bude odvolací řízení zastaveno, jakož i o tom, že může požádat o osvobození od soudních poplatků; usnesení bylo doručeno do datové schránky jejího zástupce 4. 12. 2017. Podáním ze dne 11. 12. 2017 žalobkyně zpochybnila existenci své poplatkové povinnosti s poukazem na to, že předmětné řízení bylo dle zákona o soudních poplatcích ve znění účinném do 29. 9. 2017 osvobozeno od soudních poplatků, což je třeba vztáhnout i na odvolací řízení, neboť uvedená dřívější úprava se dle přechodných ustanovení zákona použije pro všechna řízení zahájená před tímto datem. Jelikož žalobkyně soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ale ani kdykoli později, nezaplatila, soud prvního stupně odvolací řízení zastavil.
6. Jde-li o poplatek za řízení, vzniká v případě odvolacího řízení poplatková povinnost podáním odvolání [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích]. Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží (§ 9 odst. 1 téhož zákona ve znění účinném od 30. 9. 2017).
7. Řízení ve věcech náhrady škody nebo jiné újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem bylo dle § 11 odst. 1 písm. m) ve znění účinném do 29. 9. 2017 osvobozeno od soudních poplatků, a toto osvobození se vztahovalo i na řízení před odvolacím soudem [§ 11 odst. 3 písm. b) zákona]. Zákon č. 296/2017 Sb. však s účinností od 30. 9. 2017 osvobození tohoto řízení zcela zrušil a návrh na jeho zahájení (žalobu) zpoplatnil částkou 2 000 Kč (položka 8a sazebníku soudních poplatků); za odvolání proti rozhodnutí soudu ve věci samé, je-li předmětem odvolacího řízení peněžité plnění, se dle položky 22 odst. 1 vybere poplatek podle položky 1, tedy ve výši 1 000 Kč do částky 20 000 Kč a ve výši 5 % z částky vyšší než 20 000 Kč do 40 000 000 Kč.
8. Stěžejní otázkou pro posouzení správnosti napadeného rozhodnutí je to, zda se úprava soudních poplatků ve znění zákona č. 296/2017 Sb. použije na žalobkyni podané odvolání, anebo zda je odvolací řízení dle úpravy účinné do 29. 9. 2017 od soudních poplatků osvobozeno. Dle čl. VI přechodných ustanovení zákona č. 296/2017 Sb. se na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona použije zákon o soudních poplatcích ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Řízení o žalobě a odvolací řízení se přitom pro účely zákona o soudních poplatcích považují dle ustálené soudní praxe za samostatná řízení, což vyplývá rovněž z § 4 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, jenž zakotvuje poplatkovou povinnost za řízení zvláště v souvislosti s podáním žaloby a zvláště v souvislosti s podáním odvolání. Formulace „na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti“ se tak v projednávané věci vztahuje toliko na řízení o žalobě, nikoli na řízení o odvolání, jež bylo zahájeno 14. 11. 2017, tedy až za účinnosti nové právní úpravy. Podáním odvolání tudíž vznikla žalobkyni poplatková povinnost, přičemž poplatek za odvolání se vyměří dle položky 22 sazebníku, konkrétně jejího odstavce 1, neboť tato položka neobsahuje zvláštní úpravu ve věci náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci (na rozdíl od náhrady nemajetkové újmy v penězích). Soud prvního stupně vyměřil soudní poplatek ve správné výši, stanovil žalobkyni dostatečnou lhůtu a náležitě ji poučil; jelikož žalobkyně soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila, soud prvního stupně odvolací řízení v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

9. Pro úplnost odvolací soud podotýká, že žalobkyně sice v podání ze dne 11. 12. 2017 – ještě před uplynutím lhůty k zaplacení soudního poplatku – navrhla, aby „*soud postupoval v souladu se zákonem o soudních poplatcích a usnesením, které vydá, žalobkyni od soudního poplatku za podané odvolání v plném rozsahu osvobodil,*“ avšak z podání jako celku je zřejmé, že se nejednalo o žádost o osvobození od soudních poplatků dle § 138 odst. 1 o. s. ř. Žalobkyně toto podání neoznačila jako žádost o osvobození od soudních poplatků, nedovolávala se v něm ustanovení § 138 o. s. ř., žádným způsobem se nevyjadřovala ke svým majetkovým poměrům, ani netvrdila, že nemá prostředky k zaplacení soudního poplatku, nýbrž veškerou svou argumentaci směřovala k tomu, že soud vykládá zákon o soudních poplatcích nesprávně, jelikož řízení o jejím odvolání je od soudních poplatků osvobozeno, a citovaná formulace v závěru podání tedy nepřiliš obratně vyjadřovala její požadavek, aby soud toto ze zákona plynoucí osvobození od soudních poplatků respektoval a svou výzvu k zaplacení soudního poplatku zrušil. Ani toto podání tudíž nebránilo soudu prvního stupně, aby řízení o odvolání zastavil.
10. Na základě uvedených skutečností odvolací soud napadené usnesení dle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.
11. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Praha 19. ledna 2018

JUDr. Milada Veselá v. r.
předsedkyně senátu